A°. 1844. WOENSDAG DEN

N°. 38. 27sten MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 Maart 1844.

(9653) Alzoo CHRISTINA CAROLINA CORNELIA STOLTING, zich bij requeste aan het Gouvernement Generaal heeft gewend, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel Land, gelegen aan de *Wanica Kreek*, ter grootte van 500 akkers

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de requestrante, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschre ven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoo als de Gouverneur Generaal vermeenen zal te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 Maart 1844.

(9589) JOCHEM PHILIP HEIDEMANS heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 Maart 1844.

(9608) CORNELIS CORNELIZ GRAANSMA heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 Maart 1844.

(9656) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van de Weduwe JOHN ADAMSON en minderjarig Kind.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

(9601) BELANGHEBBENDEN tot de Plantaadjen *Pietersszog*, en *Fredrikslust* en den Boedel A. W. WHITE, worden bij deze uitgenoodigd, voor Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof ter zake van Curatele en Sequestratie, op Donderdag den 28sten dezer, des voormiddags ten 8 ure te verschijnen, ten einde hun gevoelen uit te brengen, omtrent eene voordragt in het belang van deze Effecten, door Sequesters aan het Geregtshof in te dienen.

Paramaribo, den 21 Maart 1844.

De Sequesters voornoemd,
H. J. BLANCKE.
J. O. N. ENGELBRECHT,
CHs. LIONARONS,

In-Officieel Gedeelte.

PARAMARIBO, den 26 Maart 1844.

Gisteren avond vierde het Departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen* alhier, een plegtig feest, in eene daartoe bepaalde Openbare Vergadering in de zaal boven 's Lands Waag; ter bekrooning van daden van menschlievendheid.

Reeds ten zeven ure, begaf zich eene groote menigte ingezetenen derwaarts, om deel te nemen aan dit feest, welks luister verhoogd werd door de tegenwoordigheid van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal en Hoogstdeszelfs gezin, en een aantal civile en militaire autoriteiten, ook van vele vrouwen.

Ten acht ure, opende de Voorzitter van het Bestuur des Departements, de Heer N. G. VLIER, deze Vergadering met een gepaste toespraak, en verzocht den Secretaris van hetzelve, de WelEerwaarde en zeer geleerde Heer C. M. MOES, die door het Bestuur tot het doen der Redevoering was uitgenoodigd, deze taak alnu te willen vervullen; — waarop Z. W. Eerw. het spreekgestoelte beklom, en in eene sierlijke weluitgewerkte en treffende rede, de aandacht der Vergadering bezig hield, *bij de beschouwing van de deugd der ware menschlievendheid, als een' volkomen' band tot bevordering en daarstelling van gelijkheid onder menschen, en de waarheid hiervan ook door vermelding der menschlievende daden, welke thans stonden bekroond te worden, bevestigde.*

Daarna, had de uitreiking der toegedachte belooning plaats, 't geen door den Voorzitter geschiedde, die deze taak waardiglijk vervulde, in hartelijke en gepaste toespraken, zoo in de Hollandsche taal als in de Neger-Engelsche spraak, eerst aan de bekroonden en vervolgens aan hen, die aan dezen, naast God, het behoud van hun leven waren verschuldigd.

Na afloop hiervan, werd door den Voorzitter, na toegebragten dank aan de toehoorders voor hunne talrijke opkomst, de Vergadering gesloten; — eene Vergadering, die zeker nog langen tijd, met genoegen zal worden herdacht, vooral door de edelmoedige redders, wier menschlievende daden, zoo openlijk zijn erkend. — bovenal echter door hen die de voorwerpen dezer menschenliefde waren, en die zonder dezelve, welligt reeds, den golven tot prooi zouden hebben gestrekt, — doch ook door ieder, die daardoor gelegenheid heeft gehad, te ondervinden, hoe ook *hier*, deze edele deugd, bij de mindere klasse, haren zetel heeft gevestigd, en uitblinkt, ook dan wanneer het eigen leven daarbij zich in gevaar bevindt.

De namen der bekroonden zijn:

1°. *HENDRIK DANIEL van PRADO*, aan wien *f* 20 in *Goud*, benevens een vereerend *Getuigschrift*, en de slaven *Kwamina*, aankomende ALIJDA van MATTHIJS van BEUDEKER en *Geluk*, aankomende FREDERIKA CAROLINA van DIETZ, aan welke ieder *f* 10 in *Goud* is uitgereikt, ter zake van het door behulp van een visschers-corjaal, redden van *acht* personen, welke op een omgeslagen corjaal in de rivier *Suriname* zich in levensgevaar bevonden.

2°. *FRANS COJO van ROEPEL*, aan wien *f* 30 in *Goud* en *HENDRIK ADRIAAN AUGUSTZOON*, oud 16 jaren, en *JURIAAN FRANÇOIS CASTILHO*, oud 14 jaren, aan wien ieder *f* 20 in *Goud*, en elk hunner een vereerend *Getuigschrift* is toegekend, voor de redding van *twee* slaven, welke zich mede op de rivier *Suriname* in groot gevaar bevonden.

3°. De slaaf *Lakei*, aankomende de plantaadje *St. Germain*, wiens edele wel geslaagde poging met gevaar van zelfopoffering tot behoud van den Heer W. A. SMIT, welke in een corjaal was omgeslagen op de rivier *Commewijne*, en door de overigen op dat corjaal zich bevindende personen was verlaten, het Departement, de *Zilveren Medaille*, met een vereerend *Getuigschrift* en eene som van *f* 50 heeft waardig geacht.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Nd. Am. Brik Garnet, Kapt. H. Hodge, hebbende 23 dagen reis, Passagiers: R. Green en G. L. P. Kuhn.

Idem, de Nd. Am. Brik Niger, Kapt. A. Bates, hebbende 35 dagen reis. — Beide van Boston.

Den 25sten, de Eng. Schoener Jane, Kapt. J. Blackgrove, van Barbados, hebbende 8 dagen reis, Passagier: Benjamin C. d'Azevedo.

Idem, de Nd. Am. Brik Metamora, Kapt. Samuel Wight, van Wilmington, hebbende 25 dagen reis; Passagier: Joseph E. Davis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 January.

De *Gazette des Tribunaux*, die zoo men weet, voor alles wat regtszaken betreft, overal zeer goede correspondentiën heeft, bevatte dezer dagen, de volgende bijzonderheden omtrent de instructie, over den te Posen plaats gehad hebbenden aanslag op het leven van Keizer *Nikolaas*.

» POSEN, *31 December 1843.* Men herrinnert zich, dat toen de Keizer van Rusland, nu eenige maanden geleden, onze stad doorkwam, een snaphaanschot zich nabij de keizerlijke rijtuigen deed hooren, en dat twee aides-de-camp, wier landau de keizerlijke koets onmiddellijk volgden, op dien landau den moet meenden te vinden, van eenen kogel uit eene getrokken buks; men herinnert zich ook, dat ten gevolge dier gebeurtenis, de geheele politie van het rijk in rep en roer werd gebragt; dat de hoogere ambtenaren en zelfs het opperhoofd dier administratie, naar Posen overkwamen en voorts het gansche rijk doorkruisten, tot het opsporen van dengenen, die dit snaphaanschot had gelost, maar dat alle hunne pogingen zonder gevolg bleven.

» Nu is eergisteren door een agent van politie van Warschau, in een kroegje in den omtrek onzer stad, gearresteerd geworden zekere *Jengewicky*, een gefailleerd koopman van Warschau, die de wijk naar Posen genomen had, om de vervolgingen zijner talrijke schuldeischers te ontvlugten, en die zich hier aan onderscheiden opligtingen had schuldig gemaakt. Dadelijk na zijne arrestatie verzocht deze persoon om een onderhoud met den president van het groot-hertogdom van Posen, den staatsraad *Bearman*; hij gaf voor, een geheim van het grootst gewigt te openbaren te hebben.

» Voor dien magistraat-persoon gebragt, zeide Jengiwicky hem: » Mijnheer, de persoon, die het beruchte snaphaanschot gelost heeft en die men sedert zoo lang zoekt, die ben ik; de kogel was voor Keizer Nicolaas bestemd, maar ik was het niet die het op zijn leven gemunt had, dit

zijn twee groote heeren uit Posen, die, misbruik makende van mijne ellende, mij overhaalden tot het plegen van den aanslag, voor welken ik evenwel slechts een gering deel van het mij beloofde ontvangen heb, omdat het doel gemist was."

»Op de vraag van den Heer Bearman, wie deze beide heeren waren, noemde Jengiwicky twee ambtenaren, den een van de administratie der financiën, den anderen van de posterijën.

»Die beide heeren zijn gearresteerd, maar ook spoedig weder in vrijheid gesteld geworden, alzoo het bleek, dat zij, tijdens het doorkomen van den Czaar door Posen, sedert lang uit de stad afwezig waren, en dat er overigens ook niet het minste tot staving der beschuldiging, te hunne laste gevonden werd.

»Jengiwicky is zonder acces gevangen gezet en de instructie wordt tegen hem opgemaakt."

Vonnis tegen twee Russische adelijke Officieren.

[Uit de *Gazette de Tribuneaux*]

Alvorens tot het verhaal zelf te komen, geeft het blad de volgende ophelderingen omtrent de troepen, die in Rusland ingekwartierd worden, gewoon zijn met hunne gastheeren om te springen.

In Rusland vindt men anders geene kasernen dan in Petersburg, Moskou en nog zeer enkele groote steden, en ook zelfs daar, zijn die kasernen meestal uitsluitend bestemd voor de keizerlijke garde en enkele keur regementen; het verdere van het leger wordt in de steden en dorpen gekantonneerd, op kosten der burgers en boeren, die gehouden zijn hetzelve huisvesting te verleenen. De reglementen, het is waar, brengen mede, dat men den geïnkwartierde niet anders behoeft te verschaffen dan *vuur en water*, maar bij de toepassing wordt dit geheel anders verstaan. De soldaat in zijn kwartier komende, begint gewoonlijk met het op zijn gemak van den kelder tot den zolder te bezigtigen en zoo der complimenten zoodanige kamer, als hem het best aanstaat, voor zich te kiezen. Als teeken van zijne bezitneming, werpt hij gemeenlijk zijnen knout onachtzaam op het eerste meubel, hetwelk hij in dat vertrek ontmoet, en roept daarna met luider stemme, tot den bewoner: *Bezorg mij vuur en water, ik wil mij soep kooken.* De bewoner gehoorzaamt, maar, is hij zulk bezoek niet alreeds gewoon, zoo begrijpt hij niet te best, hoe mijnheer de soldaat, zich met enkel vuur en water soep zal kooken; dit raadsel wordt hem evenwel spoedig opgelost; de soldaat fluistert hem thans, zoo zacht en fluweelig mogelijk in het oor: *Breng nu vleesch, spek, brood en groenten.* Blijft deze fluistering zonder gevolg, dan neemt de knout het woord, en aan de schouders van den bewoner wordt alsdan vrij spoedig duidelijk, wat zijne ooren niet genoegzaam schenen te verstaan. Somwijlen gebeurt het dat de bewoner zich vermeent eene klagt over de hem aangedane mishandeling in te leveren. Alsdan blijven de officieren nimmer in gebreke, den klager ten spoedigste eene audientie te verleenen, en den beklaagde daarbij te roepen, tot het aanhooren der beschuldiging en het inbrengen zijner verdediging.

De bewoner begint met zijne grieven voor te dragen, daarna komt de beurt aan den soldaat. Deze begint met zijne tegenpartij af te vragen, of hij hem met luide en duidelijke stem iets anders heeft gevraagd, dan het, bij de reglementen opgegeven vuur en water; de bewoner kan en durft het tegendeel niet te beweren en de soldaat beroept er zich op, zich aldus naar de reglementen te hebben gedragen; daarna ontkent hij niet, gelukkig genoeg geweest te zijn van iets, ja zelfs veel meerder te verkrijgen, maar houdt vol, dat deze geheel vrijwillige edelmoedigheid van zijnen gastheer, door niets anders is uitgelokt geworden dan door nadere, beleefde en geheimzinnige te kennengeving! dat zulks hem aangenaam zoude zijn te kennengeving geheel met gesmoorde stem geuit, doch waaronder de Russiche gewoonte medebrengt, het spelen met den knout te laten doorloopen. Meestal wordt de soldaat hierop in het gelijk gesteld en kan de klager naar huis keeren met deze korte vermaning van den officier: »Gij zijt niet verpligt, den militair iets meer te geven, dan wat hij u met luider stemme vraagt, het verdere staat aan uwe eigene beleefdheid."

Komen wij thans tot het eigenlijke verhaal.

Het regement lansiers van Smolensk had order bekomen, om deszelfs winterkwartier te gaan betrekken in het dorp Smila, in het gouvernement van Kiow. Dien ten gevolge kwamen twee jonge officieren van dat regement, een luitenant en een kornet beide van adelijke huizen in kwartier bij de beide broeders Borsoukowicts, die te Smila gezamelijk een huis bewoonden, waarvan de beide vleugels slechts door eene kleine binnenplaats van elkander gescheiden waren. Zij waren beide zeer welgestelde boeren, elk hunner had een mooi meisje tot dochter.

De luitenant vestigde zich bij Jan Borsoukowicts en was, met medewerking van zijnen knout, daar, al zeer spoedig regt op zijn gemak, de dochter, de schoone Nastasia scheen zelfs geene bedreigingen te behoeven, om zich naar zijne luimen te schikken.

De kornet had zijn intrek genomen bij Paul Borsoukowicts, maar was daar lang na zoo niet heer en meester; de schuld lag aan zijne opvoeding; zijne ouders hadden hem laten studeeren; en hadden zij hem dit laten doen aan de Universiteit van Harkow of van Karan, er waren geen kwaad bij geweest, daar zou men hem behoorlijk hebben onderrigt, dat de boer ten dienste van den edelman geschapen is maar men had hem gezonden gehad naar de Universiteit van Dorpat, en daar had hij het dwaalbegrip ingezogen, dat een boer of een niet adelijk burger ook regten had Van daar het ongeluk van den kornet, in plaatse van, zoo als het hem betaamde te eischen, en zijne eischen met den knout klem bij te zetten, verzocht hij beleefdelijk, wat hij verlangde, en bood er zelfs ruime betaling voor; het gevolg hiervan was en dit kon niet anders, dat hij zeer slechts gediend werd, en dat zelfs de dochter Katharina, op welke hij doodelijk verliefde, zijne romaneske verklaringen niet dan met schalksche spotternij beantwoordde.

Haar zijne hand te bieden, dit ging niet, nooit had hij haar aan zijne adelijke familie durven voorstellen. Hij was radeloos; zijn vriend de luitenant kwam hem te hulp. trouw haar in schijn, zei deze, en alles is gered. Zoodanig bedrog is in Rusland nog mogelijk, omdat men er de instelling van den burgerlijken stand nog mist en dat de enkele inzegening van eenen priester voldoende is, om een huwelijk wettig te doen zijn. Zoo gezegd, zoo gedaan, de hand van Katharina werd gevraagd en toegezegd

Reeds te middernacht toogen de verloofden naar de kerk, waar de priester reeds voor het flaauw verlicht altaar stond te wachten, twee onder officieren waren benevens de beide Borsoukowits de getuigen, overigens was er niemand anders bij de plegtigheid. De luitenant had aan zijnen vriend beloofd de zaak voor hem te bestieren, maar liet zich niet zien. De Kornet scheen niet vrij van ongerustheid te wezen; maar op het meer van nabij beschouwen van den priester, ontglipt hem een kreet van verwondering en er is geene ongerustheid meer bij hem te bespeuren, maar veeleer eene spottende glimlach.

De zoogenaamde priester was niemand anders dan de luitenant.

Na de gewaande trouwplegtigheid werd er bij den schoonvader een bruiloftsmaal gehouden. Op het oogenblik dat men aan tafel zoude gaan verscheen de luitenant in volle uniform, zich wegens dienstzaken over zijn niet verschijnen in de kerk verschoonende.

Den volgenden dag kwam het bedrog aan den dag, het nichtje van de, zoo zij dacht jong getrouwde vrouw, die, zoo als wij hierboven gezien hebben, de gunsteling van den luitenant was, was met het bedrog bekend, en ondekte het aan nichtje D... zaak werd allengs algemeen ruchtbaar. Misschien echter zou zij ongestraft zijn gebleven, maar de spotternij had zich aan de kerkelijke plegtigheden vergrepen, en deze heiligschennis verwekte al te veel ergernis en maakte het den gouverneur onmogelijk, daarvan geen rapport aan de hoogere magten te doen. Een van den keizer zelven uitgegaan bevel gelastte hier op eene gestrenge vervolging.

De beide officieren werden gearresteerd en naar Kiow vervoerd, om aldaar voor eenen krijgsraad te regt te staan. Het vonnis was vervallen-verklaring van hunnen rang van officier en levenslange verbanning naar Siberiën.

Dit vonnis ter bekrachtiging naar Petersburg opgezonden zijnde, bragten de rijke en veel invloed hebbende familiën der veroordeelden het zoo ver, door haar smeeken bij den Keizer, dat de bekrachtiging niet werd verleend, maar op bijzonderen last des Keizers werd het vonnis van den krijgsraad veranderd in een bevel, dat de kornet de bedrogene Katharina deugdelijk en wettelijk, voor eenen waren priester moest trouwen, en dat de luitenant, om hem den lust te benemen, om immer weder voor priester te spelen, drie jaren in een monniken-klooster te Kiow opgesloten zou worden, waarna hij zijnen rang bij zijn regement zou gaan hernemen.

Dit bevel of arrest is aldus ten uitvoer gelegd.

De kornet eenmaal getrouwd met zijn lieftallig vrouwtje, heeft zijne partij gekozen, en zich haar niet adelijk zijn getroost, haar toch altijd boven het althans niet adelijde Siberie verkiezende. De luitenant heeft de monnikspij aangetogen, en, om het even welke luim hem hiertoe vervoerd mag hebben, heeft hij bij rekeste verzocht, zijn leven lang monnik te mogen verblijven, een verzoek hetwelk hem is toegestaan geworden.

KARAKTERMATIGE LANDBESCHRIJVING.

Engeland is eene monsterachtige fabriek, een groot laboratorum, een universeel kantoor. Frankrijk is eene geschikte landhuishouding, welke men tot eene fabriek wil maken. Duitschland is een vruchtbare, maar slecht bebouwde grond; in plaats van door boeren, wordt hij door filosofen beploegd Het zuidelijk Italie eene vervallende buitenplaats, het Noordelijke eene kunstmatigen breef, Belgie eene Smederij, Holland een kanaal, Zweden en Denemarken zijn houtstapels. Polen is eene zandige heide, Rusland een IJskelder, Zwitserland een Alpenhut, Griekenland een onbebouwd en Turkije een braakliggend veld.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers.—Adres bij J. Gisius.— Sluit ultimo dezer.

Het Schip de Stad Zwolle, Kapt. S. Y. Parma —Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit medio April e. k.— Is voorzien van eene opene Polis van Assurantie.

Het Schip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip Anna Elisabeth Kapt. K. B. de Weerd.— Adres bij Gebrs Reijns.

Het Schip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer.— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Schip Egmond, Kapt G. W. Kernkamp. Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Schip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg.—— Adres bij C. Leijsner

Het Schip 't Vertrouwen, Kapt. R. S. Piksterboer. — Adres bij J. M. Samson.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.